

ΤΟΠΟΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ Η ΕΛΛΑΣ ΜΕ
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΜΑΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΚΑΙ
ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΜΕ.

Ο μακαριστός επίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης σέ εκτενή
όμιλία του για την Ευρώπη (ΕΟΚ) και την σχέση της με την
πατρίδα μας είχε προφητεύση : **«ΠΡΟΦΗΤΕΥΩ· Η ΕΟΚ ΘΑ
ΓΙΝΕΙ ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ** Μητρ. π. Αυγ. 6.2.1972

**«ΟΙ ΓΑΔΑΡΗΝΟΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ
ΕΝΩ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΤΟΝ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ» - ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΧΡΙΔΟΣ .**

**«ΑΝΗΚΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗ ΔΥΣΙΝ» ΦΩΝΑΖΑΝ
ΟΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΜΕ . .
ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ !**

Ἀντί προλόγου.

Ὁ μακαριστός ἐπίσκοπος μας Αὐγουστίνος Καντιώτης, συνδύαζε πολλές φορές τήν ἐπικαιρότητα μέ τό θρησκευτικό του θεῖο κήρυγμα, διότι ἔτσι τό ποιμνιον του καταλάβαινε καλύτερα μέσα ἀπό τά βιώματα του, καθώς τά ζοῦσε (ὁ λαός μας) στό «πετσί» του. Πονοῦσε δέ καί ὁ ἴδιος μέ ὅσα μάθαινε ἀπό τήν ἐπικαιρότητα, ἰδίως στήν τοπική κοινωνία πού ἐπισκοποῦσε ὡς καλός ἐπίσκοπος. Ἐνδιαφερόταν καί μέ τό παραμικρό πού συνέβαινε, διότι ἀγαποῦσε τήν πατρίδα μας. -

**ΕΑΝ ΔΕΝ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΤΑΧΙΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟ, ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΕΙ ΠΛΕΟΝ ΜΟΝΙΜΑ
ΣΕ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΤΩΝ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ ΜΕ
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΣ ΝΑ ΛΗΣΤΕΥΟΥΝ,
ΦΟΝΕΥΟΥΝ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝ, ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΝΑ
ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΥΣ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ.**

Η ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΕΛΠΙΔΑ: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ, ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΑΣ.
ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΙ.

ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΠΛΕΟΝ ΧΑΜΕΝΗ ΨΗΦΟΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΠΡΟΩΘΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ. «ΜΗΝ
ΨΗΦΙΖΕΤΕ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥΣ» ΦΩΝΑΖΕ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ
ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ, ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΣΕ ΚΑΝΕΙΣ;

Δεξιά στην εικόνα είναι ο δαιμονισμένος τῶν Γαδαρηνῶν, πού περιγράφει ἡ Ἁγία Γραφή.

ΔΙΩΞΑΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ,
ΚΑΙ ΑΦΕΘΗΚΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΚΙΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ
ΔΙΑ ΕΦΟΔΟΥ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΑΣ , ΚΑΙ ΜΕ ΗΘΙΚΟΥΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΥΣ
ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΕΣ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΕΣ ΠΟΥ
ΠΡΟΔΟΣΑΝ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ΜΑΣ. ΓΙΝΗΚΑΜΕ ΕΤΣΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ
ΤΩΝ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ !

ΑΝΤΙΔΡΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΝ ΚΑΚΟΥΡΓΙΑΝ ΜΕ ΤΟ ΝΑ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΥΜΕ *(μέ πρώτον τόν Ἐπίσκοπον μας*
Αύγουστίνo Καντιώτη) **ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ**
(ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΧΡΙΔΟΣ) ΣΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΟΚΙΝΗΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ. ΝΑ
ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ.

«ΟΙ ΓΑΔΑΡΗΝΟΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ
ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΕΝΩ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΤΟΝ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΜΕ ΚΑΘΕ
ΤΡΟΠΟ» - ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΧΡΙΔΟΣ

Ὁ Χριστός μέ τήν διδασκαλία του συνέβαλε στήν πρόοδο τῆς Εὐρώπης; Ἡ Εὐρώπη εὐχαρίστησε τόν Χριστό;

Ἀδελφοί μου, αὐτά τά ἐρωτήματα μποροῦν νά ἀποτελέσουν θέμα μελέτης και διδαχῆς. Τί προσέφερε ὁ Χριστός στην Εὐρώπη; Οἱ εὐρωπαῖοι ἀνέμεναν πολλά ἀπό τόν Χριστό καί Αὐτός τούς ἔδωσε περισσότερα ἀπό ὅσα ἐκεῖνοι περίμεναν. Τούς πρόσφερε τά πάντα. Ὁ Χριστός ἀπάλλαξε τήν Εὐρώπη ἀπό τόν σκοταδισμό τῆς ἀθεΐας καί τήν μωρία τῆς εἰδωλολατρίας. Αὐτή ἡ φράση εἶναι σημαντική γιά ὅποιον μπορεῖ νά καταλάβει τί εἶναι εἰδωλολατρία καί τί εἶναι ἀθεΐα. Γιά ὅποιον δέν μπορεῖ νά τήν κατανοήσει θά τήν ἐξηγήσω περισσότερο.

Ὁ καιρός τῆς ἀθεΐας καί τῆς εἰδωλολατρίας στήν Εὐρώπη ἦταν μία περίοδος σκοταδισμοῦ. Μιά κατάσταση παρόμοια μ' αὐτήν πού ὑπάρχει στίς μαῦρες φυλές, πού ζοῦν στήν Ἄφρική. Ἀθεΐα καί εἰδωλολατρία σήμαινε: Θεολογία δίχως τόν ἀληθινό Θεό, γάμοι χωρίς ἠθική καί κοινωνία δίχως εὐσπλαχνία για τόν συνάνθρωπο. Μέ μία λέξη ἀθεΐα καί εἰδωλολατρία σήμαινε ζωή χωρίς οὐσία καί θάνατο χωρίς ἐλπίδα.

Παράλληλα ὑπῆρχε συνεχῆς φόβος γιά θεούς τρομακτικούς, τῶν ὁποίων το θυμό προσπαθοῦσαν νά κατευνάζουν με αἱματηρές θυσίες, εἴτε ζῶων εἴτε ἀνθρώπων. Σκοτάδι καί μωρία ἐπικρατοῦσε στις φτωχές χωριάτικες καλύβες, ἀλλά καί στον περίβολο τῶν παλατιῶν. Ὁ σατανᾶς κυριαρχοῦσε στήν Εὐρώπη μέχρι ὁ Χριστός νά ἐμφανιστεῖ. Ὅλοι οἱ εὐρωπαῖοι ἦταν ἄρρωστοι στήν ψυχή καί στό σῶμα, ὅπως οἱ λεπροί. Ὄταν λοιπόν ὁ Χριστός ἐμφανίστηκε σ' αὐτό τό εὐρωπαϊκό νοσοκομεῖο καί τρελοκομεῖο μίλησε στήν Εὐρώπη με τόν ἴδιο τρόπο πού μίλησε σέ ἐκείνη την ἄρρωστη, γιά δεκαοχτώ χρόνια γυναίκα, ἀπό δαιμονικό πνεῦμα. Ἦταν κυρτωμένη καί δέν μποροῦσε νά ἰσιώσει τό σῶμα της. Ὄταν τήν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τῆς φώναξε και τῆς εἶπε: Εὐρώπη ἀπαλλάσσεσαι

ἀπό την ἀρρώστια σου. Ἔτσι μέ μιᾶς ἡ Εὐρώπη, ὅπως ἡ γυναίκα, ὀρθώθηκε, συνῆλθε, διαφωτίστηκε, ἐξαγνίστηκε, ἐκπολιτίστηκε. Ἡ Εὐρώπη σάν τό φυλακισμένο, πού ξαφνικά ἀνοίγει ἕνα παράθυρο στό κελί του, φωτίστηκε. Ὁ Χριστός ἔδωσε τήν ἐξουσία στούς βαπτισμένους λαούς τῆς νά βαπτίζουν καί ἄλλους σ' ὅλη τή γῆ. Τούς ἔδωσε τήν ἐξουσία ἀφοῦ ἦταν ἀγιασμένοι ἀπό Αὐτόν, νά ἀγιάζουν ἄλλους, καί ἀφοῦ φωτίστηκαν νά φωτίζουν τους ὑπόλοιπους ἀδελφούς τους. Νά λοιπόν, αὐτό τό θαῦμα τῶν θαυμάτων ἔκανε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός στήν Εὐρώπη.

Στό δεύτερο ἐρώτημα, μέ ποιό τρόπο ἡ Εὐρώπη εὐχαρίστησε τό Χριστό ἡ ἀπάντηση εἶναι, πώς δέν τόν εὐχαρίστησε με φῶς, ἀλλά μέ σκοτάδι. Τόν εὐχαρίστησε με θλίψη ἀντί χαρά. Τόν εὐχαρίστησε ὅπως οἱ Γαδαρηνοί, τούς ὁποίους ὁ Χριστός ἐλευθέρωσε ἀπό τήν δαιμονική Λεγεώνα καί ἐκεῖνοι τόν παρακάλεσαν νά φύγει ἀπό κοντά τους. Καί Ἐκεῖνος ἔφυγε χωρίς νά πεί μιά λέξη. Κατάρα ἔμεινε σ' αὐτή τήν περιοχή. Ἡ περιοχή τῶν Γαδαρηνῶν, πού κάποτε ἦταν εὐφορη καί πλούσια, σήμερα εἶναι μία γκρίζα καταραμένη ἔρημος. Οἱ Γαδαρηνοί παρακάλεσαν τόν Χριστό νά φύγει ἀπό κοντά τους, ἐνῶ οἱ Εὐρωπαῖοι δέν τόν παρακαλοῦν νά φύγει, ἀλλά τον διώχνουν μέ κάθε τρόπο.

Τόν διώχνουν ἀπό τά σχολεῖα, τίς ἐφημερίδες, τά περιοδικά, ἀπό τήν πολιτική, τά φίλμ, τήν ἐπιστήμη καί ἀπό τήν ἐπηρμένη κουλτούρα τους. Τόν διώχνουν μέ τίς σκέψεις, μέ τά λόγια τους καί με τά ἔργα τους, ἕνας-ἕνας καί ὅλοι μαζί.

Ἄν ἡ περιοχή τῶν Γαδαρηνῶν, πού ἀπό ἀνοησία οἱ κάτοικοί τῆς παρακάλεσαν τόν Χριστό νά φύγει, εἶχε τέτοια κατάληξη τι θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη ἡ ὁποία δέν τον παρακαλεῖ, ἀλλά τόν διώχνει ἀπό κακία; Τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη;

Τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη πού ἐγκατέλειψε τόν Χριστό καί ἐπέστρεψε στον παλαιό, σκοτεινό καί μωρό παγανισμό;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα, τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη, πού ἀρνεῖται τόν Χριστό, ὑπάρχει ἔμμεσα στό Εὐαγγέλιο. Θά συμβεῖ τό ἴδιο πού συνέβη στήν Καπερναοῦμ, πού ἦταν πόλη μέ μεγάλο πολιτισμό, πλούσια, ὀργανωμένη, χαρούμενη, περήφανη για τήν ἀκμή της. Ὁ Χριστός σφράγισε την πορεία της μέ τά παρακάτω λόγια: Καί ἐσύ Καπερναοῦμ, πού ὑψώθηκες ὡς τά οὐράνια, θά κατεβεῖς στά τρίςβαθα τοῦ Ἄδη. Πλήν σέ βεβαιώνω πώς ὁ Θεός την ἡμέρα τῆς κρίσεως θά δείξει μεγαλύτερη ἐπιείκεια για τά Σόδομα παρά για σένα (Ματθ. 11, 23).

Ἀδελφοί μου, ἄν στήν Ἰνδία καί την Κίνα συνέβαιναν τόσα πολλά καί μεγάλα θαύματα ὅπως συνέβησαν στήν Εὐρώπη ἐδῶ καί δύο χιλιάδες χρόνια, ἀπό παλιά θά μετάνοιωναν οἱ κάτοικοί της καί θα γινόντουσαν χριστιανοί. Στενοχωριέμαι για τήν Εὐρώπη, γιατί θά καταστραφεῖ ὅπως ἡ Καπερναοῦμ. Οἱ περήφανοι πύργοι της θά γκρεμιστοῦν, θα καταστραφοῦν καί οἱ λεωφόροι της θά μετατραποῦν σέ τόπους πού θά φυτρώσουν θάμνοι μέ ἀγκάθια, ὅπου θά κάνουν τη φωλιά τους τά φίδια. Στόν τόπο πού τώρα ἀκούγονται φωνές ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, θά ἀκούγονται κραυγές ἀπό κουκουβάγιες καί οὐρλιαχτά ἀπό τσακάλια.

Τή στιγμή πού ἡ Εὐρώπη νόμισε για τόν ἑαυτό της πώς ἐκπολιτίστηκε, τότε ἦταν καί πού ἀγρίεψε. Τή στιγμή πού νόμισε πώς τά ἤξερε ὅλα, τότε ἦταν καί πού παραφρόνησε. Τήν στιγμή πού νόμισε πώς ἀπέκτησε μεγάλη δύναμη, τότε ἦταν καί πού ἔχασε ὅλη της τή δύναμη.

Ὅριστε ἀδελφοί μου, τό ἀντικείμενο μελέτης καί διδασχῆς.

Δοξάστε τόν Χριστό, τόν Θεό, για να σᾶς δοξάσει καί αὐτός στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν.

ΠΗΓΗ : Αγίου Νικολάου [Βελμίροβιτς] Ἐπισκόπου Ἀχρίδος, *Μέσα ἀπό τό Παράθυρο τῆς Φυλακῆς. Μηνύματα στό λαό*, Ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2012, σσ. 105-108.

«ΕΑΝ Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΧΕ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ..»

*Αγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Ἀχρίδος και Ζήσης (1956)
Δια του Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς (1979)]*

Ο φιλόχριστος ἅγιος Ἐπίσκοπος λέγει τα εξῆς για τον θεοκτόνο ειδωλολατρικό πολιτισμό της Ευρώπης:

Εάν θα εἶχε μείνει ἡ Ευρώπη χριστιανική, θα καυχιόταν για τον Χριστό και ὄχι για τον πολιτισμό της. Και οι μεγάλοι λαοί της Ασίας και της Αφρικής, αβάπτιστοι, βέβαια, ἀλλά με ἔφεση και τάση πνευματική, θα μπορούσαν να το κατανοήσουν αυτό και να το εκτιμήσουν.

Γιατί και οι λαοί αυτοί καυχώνται ὁ καθένας για την πίστη του, για την θεότητα του, για τα θρησκευτικά βιβλία τον: ὁ ἓνας για το Κοράνιο, ὁ ἄλλος για τίς Βέδες και οὕτω καθεξῆς. Δεν καυχώνται λοιπόν για τα ἔργα των χειρῶν τους, για τον πολιτισμό τους, ἀλλά για κάτι το οποίο θεωροῦν ἀνώτερο ἀπὸ τον εαυτό τους, μάλλον για κάτι το ὑψιστο στον κόσμο. Μόνον οι λαοί της Ευρώπης δεν καυχώνται για τον Χριστό και για το Ευαγγέλιο Του, ἀλλά για τίς επικίνδυνες μηχανές τους και τα ευτελή προϊόντα των χειρῶν τους, δηλαδή για τον πολιτισμό και την κουλτούρα τους.

Το ἀποτέλεσμα αὐτῆς της ευρωπαϊκῆς αυτοκαυχῆσεως με την περιβόητη «κουλτούρα», εἶναι το μίσος ὅλων των μη χριστιανικῶν λαῶν ἐναντίον του Χριστοῦ και του Χριστιανισμοῦ. Μισώντας το μικρό μίσησαν και το πιο μεγάλο. Μισώντας τα ευρωπαϊκά προϊόντα και τους ἀνθρώπους, μίσησαν και τον ευρωπαϊκό Θεό.

Αλλά, αλίμονο, αυτό δεν πονά την Ευρώπη, ούτε την στενοχωρεί. Εξάλλου, ή ίδια ή Ευρώπη μίσησε πρώτη από όλους και απέρριψε τον Θεό της. Σ' αυτή την καθόλα επίζηλη θέση έφερε την Ευρώπη ή λανθασμένη εξέλιξη της, κάτω από την επίδραση μιας λανθασμένης Εκκλησίας, στη διάρκεια των τελευταίων εννιακοσίων χρόνων.

Δεν ευθύνονται γι αυτό οι λαοί της Ευρώπης• ευθύνη έχουν οί λαών. Δεν ευθύνεται το ποίμνιο, άλλ' οί ποιμένες του. Το κανονικό θα ήταν να καυχιέται ή Ευρώπη για τον Χριστιανισμό ως την πλέον πολύτιμη κληρονομιά και την πλέον μεγάλη αξία της. Αυτό θα γινόταν -όπως είχε γίνει στους πρώτους μετά Χριστό αιώνες- εάν ή Ευρώπη ήταν ομώνυμη με τον Χριστιανισμό, εάν ταυτιζόταν με τον Χριστιανισμό. Δοξολογία του Χριστού και κήρυγμα για τον Χριστό, αυτή ήταν ή από τον Θεό ορισμένη αποστολή της ευρωπαϊκής ηπείρου.

Εκτός από τον Χριστιανισμό δεν έχει τίποτε άλλο, για να καυχηθεί ή Ευρώπη. Χωρίς τον Χριστιανισμό ή Ευρώπη είναι ό φτωχότερος επαίτης και ό πλέον αναισχυντος εκμεταλλευτής του κόσμου τούτου.

(Από το βιβλίο του π. Ιουστίνου Πόποβιτς «Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ», σελ. 244-245. Στο κείμενο έγινε γραμματική και γλωσσική απλοποίηση.

«...ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΥΛΑΧΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ Γ' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ...»

Αγίου Νικολάου Επισκόπου Αχρίδος και Ζίτσης (1956) Δια του Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς (1979)

Καθοδηγούμενοι υπό το μίσος κατά του κλήρου και των Εβραίων οι Δυτικοί λαοί απέρριπταν βαθμιαία τον Χριστό, έως ότου τελευταία Τον απέκλεισαν από όλους τους τομείς και τα ιδρύματα του λαού και του κράτους και περιόρισαν την

παραμονή Του μόνο στους ναούς. Από Εκείνον ό όποιος μετά την ένδοξη Ανάστασή Του οπό τον τάφο είπε: «**εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης**» (Ματθ. 28,18), από Αυτόν οί τυφλωμένοι άνθρωποι αφήρεσαν κάθε εξουσία.

Και όχι μόνο τούτο, αλλά και κάθε επιρροή Του επάνω στη γη, στο σχολείο, στην κοινωνία, στην πολιτική, στην τέχνη, στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και τις διεθνείς σχέσεις, στην επιστήμη, στη λογοτεχνία και σ' όλα τα άλλα.

Ό Θεός όμως δεν μυκτηρίζεται.

Όσες φορές συμβεί οι άνθρωποι ως φιλοξενούμενοι να γίνουν υπερβολικά αναιδείς στο τραπέζι του Θεού, πρέπει να έλθει ή προειδοποίηση εκ μέρους του οικοδεσπότη.

Δύο φοβερές προειδοποιήσεις του Θεού στη σημερινή γενιά είναι οι δύο τελευταίοι παγκόσμιοι πόλεμοι, σε διάστημα είκοσι ετών. Ας γονατίσουν οί χριστιανικοί λαοί ενώπιον του προσβεβλημένου Χριστού και ας επιστρέψουν σ' Αυτόν εκείνη την εξουσία, την τιμή και τη δόξα και το σεβασμό, πού μόνον σ' Αυτόν ανήκουν.

Έτσι να πράττετε και σεις, οί Ορθόδοξοι αδελφοί μου, εάν θέλετε να φυλαχθήτε από τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, τον φοβερότερο και από τους δύο προηγούμενους.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΧΡΙΔΟΣ: Ο Άγιος Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος, της Σερβικής Εκκλησίας, γεννήθηκε το 1880 στην Σερβία. Έλαβε ευρεία μόρφωση ανά την υφήλιο και επέδειξε σπουδαίο συγγραφικό έργο. Οι υψηλές θεολογικές και φιλοσοφικές μελέτες του τον έκαναν σύντομα γνωστό λαμβάνοντας πέντε διδακτορικούς τίτλους σε διάφορα Πανεπιστήμια του κόσμου. Επίσκοπος εκλέχθηκε μόλις στα 39 του χρόνια. Ποίμανε με ιδιαίτερη αγάπη και σοφία την επισκοπή του, όμως, η ποιμαντική του διακονία αγκάλιασε στην κυριολεξία όλον τον κόσμο με τα διάφορα ταξίδια του (λόγω εξορίας ή όχι), τη διδασκαλική του δραστηριότητα σε πανεπιστημιακές σχολές αλλά και μέσω του πλήθους των επιστολών και των βιβλίων του. Τα γραπτά του εμφορούνται από βαθύτατο Πατερικό πνεύμα και αποπνέουν πάντοτε μια απλοϊκή γλυκύτητα συνδυασμένη με βαθιά σοφία και υψηλή θεολογία. Ο σύγχρονος και φίλος του Άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς είπτε για τον Άγιο Νικόλαο:

"Ο Νικόλαος Αχρίδος ήταν ο μέγας άγιος Χρυσόστομος των ημερών μας. Έγινε διδάσκαλος μέγας της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κήρυξ της ορθοδόξου πίστεως, ποιμήν σοφός, πνευματικός οδηγός των Σέρβων, στύλος της πατρίδος του, Απόστολος της Ορθοδοξίας σε κράτη μακρινά...". Εκοιμήθη προσευχόμενος στις 17 Μαρτίου 1956 στην Ι.Μ. Αγ. Τύχωνος στις ΗΠΑ. Το ιερό του σκήνωμα επέστρεψε στην Σερβία το 1991.

ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ.

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών & Εορδαίας
Αυγουστίνος
Κόμανος 20-10-1974.

Η χώρα των Γαδαρηνών

«Κατέπλευσεν (ο Ιησούς) εις την χώραν των Γαδαρηνών»
(Λουκ. 8,26)

ΠΗΓΕ, λέει το Ευαγγέλιο, πήγε ο Χριστός στη χώρα των Γαδαρηνών. Ποιά ήταν αυτή η χώρα; Βρισκόταν στα σύνορα του Ισραήλ, κοντά στους ειδωλολάτρες, στην ανατολική όχθη της Γεννησαρέτ. Τί ήταν οι Γαδαρηνοί; Ιουδαίοι ήταν. Αλλ' ενώ πίστευαν στο Θεό, δεν προσπαθούσαν να εκτελέσουν τις εντολές του. Είχαν μεν θρησκεία, αλλά τυπική θρησκεία. Η θρησκεία έλεγε, ότι ο Εβραίος δεν πρέπει να τρώει χοιρινό κρέας. Οι Γαδαρηνοί όμως είχαν κοπάδια από χοίρους. Έκαναν εμπόριο, εμπόριο παράνομο, απαγορευμένο από το Μωσαϊκό νόμο. Κοίταζαν μόνο τα ελεεινά τους συμφέροντα και τίποτε παραπάνω.

Στη χώρα των Γαδαρηνών δεν βασίλευε ο Θεός· βασίλευε ο σατανάς. Καί απόδειξις ήταν οι δαιμονιζόμενοι. Η χώρα τους είχε πολλούς δαιμονιζομένους. Ένας από αυτούς ήταν θηρίο ανήμερο. Εσκίζε τα ρούχα του, έσπαζε τα δεσμά που τον έδεναν, έτρεχε στα βουνά, έμπαινε σε σπηλιές, έμενε μέσ' στα μνήματα συντροφιά με τα κόκκαλα των πεθαμένων, πετούσε πέτρες. Δεν τολμούσε κανείς να περάσει από 'κεί. Ήταν ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής.

Κι όμως ο άγριος αυτός άνθρωπος ξαφνικά άλλαξε. Έτσι μας λέει το Ευαγγέλιο σήμερα. Πώς έγινε αυτό; Εκείνος πού τον άλλαξε ήταν ο Χριστός. Ο Χριστός ξερρίζωσε από την καρδιά του το δαιμόνιο, και εκείνος ο άγριος ημέρεψε κ' έγινε ο πιο ήσυχος άνθρωπος.

Ο Χριστός έτσι ευεργέτησε αυτόν, ευεργέτησε την οικογένειά του, ευεργέτησε και το χωριό του. Μετά απ' αυτό τί έπρεπε να κάνουν;

Επρεπε να βγεί όλο το χωριό και να πει στο Χριστό, Σ' ευχαριστούμε. Αλλ' αυτοί έκαναν το αντίθετο. Βγήκαν όλοι έξω και είπαν στο Χριστό, Φύγε να μη σε βλέπουμε.

Και ο Χριστός έφυγε.

Αυτοί ηταν οι Γαδαρηνοί, για τους οποίους μιλά σήμερα το Ευαγγέλιο. Φιλάργυροι, πλεονέκται, ατομισταί, αχάριστοι, ελεεινοί και τρισάθλιοι, δαιμονισμένοι άνθρωποι.

* * *

Σήμερα υπάρχουν δαιμονιζόμενοι; υπάρχουν Γαδαρηνοί; Μακάρι να μεν υπήρχαν δαιμόνια και δαιμονισμένοι. Καί όμως υπάρχουν. Αν κάποιος αμφιβάλλει, να τον στείλουμε στην Κεφαλλονιά. Εκεί μαζεύουν όλους τους δαιμονισμένους. Δεν είναι τρελλοί. Υπάρχει διαφορά· άλλος είναι ο τρελλός, άλλος ο δαιμονισμένος, και άλλος ο νευροπαθής. Αυτούς τους δαιμονισμένους τους δένουν με αλυσίδες, και τις σπάνε σαν κλωστές. Την ώρα πού βγαίνουν τα άγια λείψανα ουρλιάζουν σαν τους λόκους. Όταν πλησιάζει ο σιδερένιος σταυρός του αγίου Γερασίμου, οι δαιμονισμένοι φωνάζουν· **Μας έκαψες!...** Το δαιμόνιο σπαράζει και αφρίζει. Πολλοί από τους δαιμονισμένους θεραπεύονται εκεί.

Υπάρχουν λοιπόν δαιμονισμένοι. Αλλ' εκτός από το δαιμονιζόμενο του Ευαγγελίου, εκτός από τους δαιμονισμένους της Κεφαλονιάς, υπάρχουν κι άλλοι δαιμονισμένοι, πραγματικώς δαιμονισμένοι. Κι αυτοί είναι οι περισσότεροι. για να δεις αυτούς τους δαιμονιζόμενους, διάβασε το βιβλίο ενός Ρώσου λογοτέχνου, του Ντοστογιέφσκυ, που επιγράφεται «Οι δαιμονισμένοι».

Προσέξτε και κρίνετε. Ο δαιμονιζόμενος του Ευαγγελίου δεν πήγαινε τη νύχτα στο σπίτι του. Μα μήπως και σήμερα δεν υπάρχουν πολλοί που δεν πηγαίνουν στο σπίτι τους τη νύχτα;

Κάποτε αναγκάστηκα να περάσω αργά τη νύχτα με το αυτοκίνητο από ένα χωριό. Και βλέπω ξαφνικά τέσσερις ανθρώπους να μεταφέρουν έναν. Νόμισα, πως είναι πεθαμένος. Κατεβαίνω, και βλέπω μια νεαρή γυναίκα εικοσιπέντε ετών να κλαίει.

—Πεθαμένος είναι; ρώτησα.

—Αχ, μου λέει, δεν είναι πεθαμένος· μεθυσμένος είναι. Δεν έρχεται στο σπίτι. Πάει στην ταβέρνα και μετά τα μεσάνυχτα γυρίζει έτσι, σε ελεεινή κατάσταση.

Να ο δαιμονιζόμενος. Ένας λοιπόν έχει το δαιμόνιο της μέθης. Θέλετε να δείτε κι άλλον; Τον βλέπεις εκείνον; Κιτρίνισε, γιατί είδε στην εφημερίδα, ότι το παιδί του άλλου ήρθε πρώτο στο πανεπιστήμιο. Τη βλέπεις την άλλη; Δε μιλάει, πάει να πεθάνει, γιατί η γειτόνισσα παντρεύτηκε και πήρε καλό γαμπρό. Ένα από τα μεγαλύτερα δαιμόνια είναι το δαιμόνιο του φθόνου, της ζήλειας. Βλέπεις τον άλλο, πού βρίσκεται συνεχώς στα δικαστήρια και παλαμίζει το Ευαγγέλιο και παίρνει ψεύτικο όρκο; Αυτός έχει το δαιμόνιο της εκδικήσεως, το δαιμόνιο του δικαστηρίου.

Βλέπεις τον άλλο, που κρατάει τα λεφτά και τη νύχτα σηκώνεται και μετράει τις λίρες; Περνάνε χήρες κι ορφανά, και δε δίνει τίποτε· ούτε νερό στον άγγελό του. Αυτός έχει το δαιμόνιο της φιλαργυρίας και πλεονεξίας. Βλέπεις τον άλλο, που ανοίγει το στόμα του και βγάζει φίδια και σκορπιούς; Είναι αυτός πού βλαστημάει Παναγιά, Χριστό, καντήλια, πολυέλεους, τα πάντα.

Να λοιπόν ότι υπάρχουν δαιμονιζόμενοι. Αυτοί είναι οι δαιμονιζόμενοι της ανθρωπίνης κοινωνίας.

Πρέπει να το καταλάβουμε, ότι ζούμε σε πολύ άσχημα χρόνια. Δε βασιλεύει σήμερα ο Χριστός και το άγιό του Ευαγγέλιο· σήμερα βασιλεύει ο σατανάς. Σήμερα η κοινωνία μας σατανοκρατείται απ' άκρου εις άκρον. Σατανάς μέσ' στα σχολεία, σατανάς στην οικογένεια, σατανάς στα δικαστήρια, σατανάς στους δρόμους, σατανάς στα θέατρα, σατανάς παντού. Κυριαρχεί στον κόσμο. Αυτός είναι ο κοσμοκράτωρ, πού πέφτουν και τον προσκυνούν όλοι. Μέσ' στους εκατό χριστιανούς ζήτημα αν υπάρχει ένας που να εκτελεί το θέλημα του Θεού. Σήμερα οι άνθρωποι είναι σαν τους Γαδαρηγούς και χειρότεροι. Όπως διώζανε εκείνοι το Χριστό, έτσι τον διώχνουμε κ' εμείς, και καλούμε το σατανά.

Όπου πορνεία και μοιχεία, εκεί σατανάς. Όπου πλεονεξία και φιλαργυρία, εκεί σατανάς. Όπου φθόνος και ζήλεια, εκεί σατανάς. Όπου

διαζύγια και αποφυγή τεκνογονίας, εκεί σατανάς. Όπου βλαστήμια, εκεί σατανάς. Όπου ψευδορκία, εκεί σατανάς. Όπου αθεΐα, εκεί σατανάς. Όπου αχαριστία, εκεί σατανάς. Κι όλα αυτά υπάρχουν τώρα στον κόσμο. Συνεπώς το βασίλειο του Άδου κυριαρχεί.

* * *

—Σατανάς παντού! Μα όπως τα λές, θα πει κάποιος, τα πράγματα είναι απελπιστικά.

Όχι. Δεν απελπιζόμαστε. Ο Χριστός ήρθε να σβήσει τη λέξη απελπισία και να γράψει· ελπίς. Διότι ποιός είναι δυνατός ν' αλλάξει την ανθρωπότητα; Όπως το δαιμονιζόμενο δεν τον άλλαξε παρά μόνο ο Χριστός, έτσι και τον κόσμο μόνο ο Χριστός μπορεί να τον αλλάξει.

Σ' ένα χωριουδάκι στα σύνορα ήταν δεκατρείς αλκοολικοί. Πήγε ο νομιάτρος, τους έκανε μια θαυμάσια ομιλία· δεν τον ακούσανε. Πήγε η αστυνομία· δεν την ακούσανε. Πήγε ο νομάρχης· δεν τον ακούσανε. Σήμερα από τους δεκατρείς μόνο τρεις αλκοολικοί υπάρχουν. Πως έγινε το θαύμα; Έστειλα ένα παπά (υπάρχουν δύο κατηγορίες παπάδων· παπάδες Ιούδες, και παπάδες που αγαπούνε το Χριστό). Έστειλα εκεί ένα παπαδάκι αγράμματο. Πήγε στα σπίτια των αλκοολικών. Και έκλαψε μαζί τους. Κι από τους δεκατρείς οι δέκα έσπασαν τα ποτήρια· δεν πίνουν πλέον.

Όπου δηλαδή υπάρχει φροντίδα και εργασία πνευματική, όπου υπάρχει κήρυγμα και κατηχητικό, εκεί διορθώνεται ο κόσμος. Αυτόν ακριβώς το σκοπό έχει η Εκκλησία μας. Η Εκκλησία ονομάζεται λιμάνι, σπίτι του Θεού, φυγαδευτήριο δαιμόνων. Ναι, δεν είναι ψέμα· όποιος μπει στην εκκλησία με δάκρυα, με πόνο, με πίστι, εκείνος βλέπει το θαύμα. Μαύρος μπαίνει, λευκός σαν το χιόνι βγαίνει. Αμαρτωλός μπαίνει, άγιος βγαίνει. Ληστής μπαίνει, και γίνεται μάρτυρας της πίστεως. Αυτά τα θαύματα κάνει η αγία μας Εκκλησία.

Και το συμπέρασμα ποιο είναι; Οτι ο μόνος δρόμος για να σωθούμε, είναι να πιστέψουμε ειλικρινώς στον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, τον οποίον λατρεύουν τα σύμπαντα, οι άγγελοι και πάντες οι άγιοι. Αμήν.

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών & Εορδαίας . Αυγουστίνος Κόμανος 20-10-1974

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Σημείωση: Ο μακαριστός επίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης σέ έκτενη ὁμιλία του γιά τήν Εὐρώπη (ΕΟΚ) καί τήν σχέση της μέ τήν πατρίδα μας εἶχε προφητεύση : **«ΠΡΟΦΗΤΕΥΩ· Η ΕΟΚ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ** Μητρ. π. Αυγ. 6.2.1972

ΠΑΤΗΣΤΕ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ:

<https://www.youtube.com/watch?v=zi010k3oAA4>

Ἄς εὐχηθοῦμε νά βγοῦμε ἀπό αὐτόν τόν κοινωνικό τάφο σήμερα, ἡ ἐλπίδα πεθαίνει πάντα τελευταῖα.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, χαιρόμεθα μέ τήν χαρά τῶν ἀδερφῶν μας , καί πενθοῦμε μέ τό πένθος τους. Δῶσε Κύριε τήν Ἀνάσταση Σου ἀπό τήν ἐν τάφῳ ἑλληνική κοινωνία μας ὅπου ὑπέπεσε. Στείλτε μας γρηγορότερα τόν ἄνθρωπο Σου Ἐλεήμων Θεέ, ὅπως προφήτευσε ὁ ἅγιος Σου, ὁ ἅγιος Παῖσιος, ὅπως βοηθήσει τήν Ἑλλάδα μας, **ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΡΩΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΥΡΙΕ**, καί ἡγηθῆ τήν ἀπελευθέρωσιν μας ἀπό τήν πολιτειακήν καί κοινωνικήν ἀνωμαλίαν, ἀπό τό σκοτάδι τῆς Ἀντιχριστιανικῆς Εὐρώπης πού μᾶς κύκλωσε. **Ἀμήν.** -